

[Poul Schlüter.]

tilbudspligt over for sådanne parcelhusgrunde. Hvilket fornuftigt formål skulle det dog tjene? Det er jo sjældent, at kommuner har brug for ejendomme på mindre end 6.000 m², uden at de kan købe dem eller — hvor der er tale om offentligt formål — kan ekspropriere.

Yderligere er det således, at det er kommunerne, der fastlægger byplanerne. Når det drejer sig om selve udstykningsproceduren, medfører udstykningsloven, at et andragende skal forelægges kommunalbestyrelserne, som skal anbefale, og i praksis er det meget, meget sjældent, at der gennemføres udstykninger, som ikke er anbefalet af kommunalbestyrelserne.

Hvis man tænkte sig, at f. eks. en ejendom på 30.000 m² blev udstykket i 30 grunde à 1.000 m², ja, så måtte dette ske i overensstemmelse med byplanen, og kommunen måtte have anbefalet udstykningen. Ja men hvad i al verden skulle vi dog så med en fortolkning af § 1 eller en ændring af loven, som førte med sig, at alle disse grunde skulle tilbydes kommunen, inden de kunne omsættes i fri handel? Det ville give en ganske rædsom administration. Det ville være, så vidt jeg kan se, som at skyde spurve med kanoner.

Dernæst vil jeg gerne sige om det problem, hr. Kaj Andresen også berørte, spørgsmålet om kommunernes finansieringsmuligheder over for ønskelige jorderhvervelser, at jeg har også hæftet mig med interesse ved den undersøgelse, Købstadforeningen har foretaget, og som viser, at finansieringsbehovet over for jorderhvervelse og byggemodning skulle være af størrelsesordenen 750 mill. kr. om året. Der er vist grund til i dag at fremhæve, at der er tale om et skøn, og det må det jo være. Dette skøn kan være behæftet med betydelig fejlmargen.

Endelig vil jeg gerne sige, at når man siger 750 mill. kr. om året, så vil det ikke sige, at man igennem en længere årrække skal blive ved med at bruge 750 mill. kr. til at købe jord for, for der må jo komme et tidspunkt, hvor man begynder at sælge igen. Det kan ikke være meningen, at kommunerne over en lang årrække skal købe for 750 mill. kr. jord og så have den på lager uden at sælge. Det er muligt, at behovet er stort i de første år, men der må komme

et tidspunkt, hvor der i forbindelse med salg igen kommer penge i kassen, og det vil efter min opfattelse i det længere løb begrænse den beløbsstørrelse, Købstadforeningen opererer med, meget betydeligt.

Endelig er der vel grund til at minde om, at de to fonde, som etableres i kraft af lovforslaget om frigørelsesafgift, som tinget lidt senere i dag skal behandle, vil tjene til at give kommunerne bedre likviditet over for alt, som har med arealerhvervelse og byudvikling at gøre. Ingen af os kan vide med sikkerhed, hvor store de beløb er, som vil komme ind i disse to fonde; men at der vil blive tale om temmelig store talstørrelser, det tror jeg de fleste vil være enige i.

Må jeg sige til sidst om dette problem, at hvis vi skal bedømme det i dag, så er der vist grund til at fremhæve, at de træk, kommunerne har foretaget, og de ansøgninger, som er fremsendt til statens bolig- og byggefond, ikke har haft den størrelse, som mange havde forestillet sig. Derfor mener jeg, at det er en fornuftig og en jordbunden, en realistisk konklusion, når man konkluderer i betænkningen med en henstilling til regeringen om nøje at følge, hvordan det udvikler sig med kommunernes finansieringsbehov, således at regeringen og om nødvendigt folketinget kan træde til, hvis det viser sig om 1, 2 eller 3 år, at dette finansieringsbehov er større, end man tænker sig i dag. Ingen kan med sikkerhed skønne finansieringsbehovet nu. Ingen kan med sikkerhed vide, om kommunerne ad sædvanlige kanaler kan låne tilstrækkeligt med midler til de nødvendige jordopkøb, men vi har alle en forpligtelse til at følge området, og vi er i vor gode ret til at vende tilbage til sagen, hvis det dokumenteres senere, at kommunerne ikke kan løse den opgave at købe op så meget, at de klarer den planlægning, de har valgt sig i byudviklingen.

Jeg skal slutte med at anbefale lovforslaget, som jeg tror vil løse sin opgave på en fortræffelig måde.

Ib Thyregod: Ved anden behandling af dette lovforslag er det naturligt at konstatere, at vi nu nærmer os afslutningen af behandlingen af de jordlovsforslag, som er fremsat af regeringen, og det har vist sig